

Arrest

nr. 94 356 van 21 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 10 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. WEYTJENS en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart een Oegandees staatsburger te zijn, afkomstig van Kansanga. U beweert minderjarig te zijn. Toen u zeven jaar oud was, ontdekte u dat u lesbisch was omdat u samen met schoolvriendinnetjes spelletjes speelde waarbij jullie naakt waren en elkaar aanraakten. Toen u 13 jaar oud was, begon u een relatie met uw beste vriendin N.. Zij zei u dat ze ontdekte dat ze lesbisch was toen ze vier jaar oud was. Voor ze 10 jaar werd ze reeds door haar ouders uit het huis verjaagd omdat ze vonden dat ze vervloekt was. Sindsdien woonde ze bij haar grootmoeder. Ze is iets ouder dan u en zat op dezelfde school. In de weekends logeerde u vaak bij haar of zij bij u. Intussen ging N. ook niet meer naar school maar had ze een winkel. Enige tijd geleden begonnen uw ouders te vermoeden dat u lesbisch bent. Uw moeder

sprak u hierover aan maar u negeerde haar vraag en zei dat u niet wist waarover ze het had. Begin september 2012 hoorde uw vader echter van enkele kennissen dat ze N. op de TV hadden gezien bij een demonstratie van lesbische activisten. Hierdoor verdacht uw vader u ervan ook lesbisch te zijn. Hij was zeer kwaad op u. U ontkende maar hij trachtte u te slaan. U moest thuis blijven en mocht niet meer naar school. Midden september zei hij u dat hij een huwelijk voor u geregeld had. Enkele dagen later kwam de familie van uw toekomstige echtgenoot op bezoek en u zei uw vader dat u niet wou trouwen met die man. Uw vader was razend maar omdat er veel mensen in het huis waren vroeg uw moeder hem te kalmeren. Hierop zette hij u het huis uit. Hij verbood u nog enig contact te zoeken met uw familieleden. U bracht hierop de nacht door op de veranda van de bureu. De volgende dag ging u naar uw vriendin N.. U bleef daar enkele dagen maar de bureu, die haar ook op TV gezien hadden, begonnen jullie aan te vallen. Hierop vertrokken jullie naar een vriend van N., Douglas. Hij bracht jullie onder in een huis waar hij nog andere kinderen opving die geen ouders hadden. N. bleef enkele dagen bij u maar vertrok dan naar een meeting voor lesbiennes en homoseksuelen in Kampala. Ze keerde niet meer terug en verdween. Douglas regelde hierna uw vertrek uit Oeganda en zorgde voor een visum. U plande naar Zweden te reizen met een koor om daar te gaan zingen op een conferentie. Na de conferentie zou u dan asiel aanvragen in Zweden. In België werd u echter al tegengehouden door de autoriteiten op 1 november 2012. Toen de Belgische autoriteiten beslisten dat u diende terug te keren naar Oeganda vroeg u op 6 november 2012 asiel aan."

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beslissing berust op volgende gronden:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u blijft verklaren dat u geboren bent in 1995 (zie gehoor CGVS, p. 1). Er dient echter te worden vastgesteld dat u een authentiek paspoort voorlegt, op uw naam, dat vermeldt dat u geboren bent in 1986. Op basis van deze vaststelling heeft de Dienst Voogdij (zie brief dd. 8/11/2012) dan ook beslist de voorlopige voogdij die u werd toegekend van rechtswege te beëindigen omdat hieruit duidelijk blijkt dat u wel degelijk meerderjarig bent, en zelfs met name 26 jaar oud bent. Deze vaststelling, namelijk dat u probeert de Belgische asielinstanties te misleiden met betrekking tot uw leeftijd en dus ook met betrekking tot uw profiel, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan gezien het belang van uw leeftijd voor de rest van uw verhaal en gezien ook de grote discrepantie tussen uw beweerde leeftijd en de leeftijd zoals vermeld op uw authentiek paspoort. U verklaart evenwel dat uw zus uw paspoort liet maken en hierop bewust een verkeerde geboortedatum liet vermelden opdat u ouder zou lijken om gemakkelijker te kunnen reizen (zie gehoor CGVS, p. 2). U kunt echter totaal niet verklaren waarom uw zus voor u in 2009 een paspoort zou hebben laten maken (zie gehoor CGVS, p. 2), waardoor uw uitleg dat u ouder zou moeten lijken om gemakkelijk te kunnen reizen geen steek houdt. Er waren immers blijkbaar geen plannen om te reizen. Er kan bijgevolg aangenomen worden dat u wel degelijk 26 jaar oud bent op dit moment. Bovendien kunnen enkele opmerkingen worden gemaakt bij uw verklaringen betreffende uw lesbische geaardheid, die ernstig doen twijfelen aan de geloofwaardigheid ervan. Ten eerste kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde lesbische geaardheid maar ook over uw beweerde relatie met N., die de beleving van uw lesbische geaardheid verder ernstig in twijfel trekken. Zo verklaart u ontdekt te hebben dat u lesbisch was toen u 7 jaar oud was, omdat u toen met meisjes op school naakt speelde en elkaar aanraakte (zie gehoor CGVS, p. 7). U verwijst naar deze spelletjes om duidelijk te maken dat u toen ontdekte dat u lesbisch was. Gevraagd of die andere meisjes, met wie u dan speelde, ook lesbisch waren, zegt u echter dat u denkt van niet (zie gehoor CGVS, p. 13). Op dat moment verklaart u dan weer dat het 'gewoon spelen' was en dat jullie 'maar wat speelden'. U maakt bijgevolg niet duidelijk, hoewel daar initieel wel naar gevraagd werd (zie gehoor CGVS, p. 7), hoe u dan ontdekte dat u lesbisch was, aangezien het blijkbaar een spelletje was dat ook door andere - niet lesbische - meisjes gespeeld werd. Verder verwijst u naar het feit dat u ook nu nog, in het 5e jaar, liever naast meisjes in de klas zat dan naast jongens (zie gehoor CGVS, p. 7). Gezien uw duidelijk bedrieglijke verklaringen over uw actuele leeftijd kan dit bezwaarlijk als een ingeleefde en geloofwaardige verklaring omschreven worden. Verder verklaarde u nooit naar demonstraties te zijn gegaan voor de rechten van lesbiennes, hoewel uw vriendin N. dat duidelijk wel (meermaals) deed (zie

gehoor CGVS, p. 4). U verklaart dat u niet kon gaan omdat uw familie niet op de hoogte was van uw geaardheid maar dat N. wel openlijk toonde dat ze lesbisch was. Gevraagd naar waarom zij dat dan wel openlijk kon tonen, verklaart u dat zij ouder was dan u, namelijk 20 jaar, en dat het daarom misschien was (zie gehoor CGVS, p. 5). Opnieuw verwijzend naar uw bedrieglijke verklaringen dat u slechts 17 jaar zou zijn en de vaststelling dat u volgens uw authentiek paspoort 26 jaar oud bent, komt ook deze verklaring opnieuw niet doorleefd over. Bovendien blijkt u wel erg weinig geïnteresseerd te zijn in de situatie van lesbische vrouwen in Oeganda. Gevraagd naar organisaties die vechten voor de rechten van homo's in Oeganda verklaart u er maar van één gehoord te hebben, zijnde 'sexual minorities' met als leider Mugisha (zie gehoor CGVS, p. 9), waarmee u waarschijnlijk de groep 'sexual minorities Uganda' of 'SMUG' bedoelt, die toevallig ook besproken wordt in de documentatie (internetartikels die u in het transitcentrum hebt opgezocht (zie gehoor CGVS, p. 10)) die u aan het CGVS voorlegt. In deze artikelen zelf wordt reeds melding gemaakt van 'other prominent gay rights campaigners' weliswaar zonder dat hun naam vermeld wordt. U kent er zelf echter geen andere bij naam (zie gehoor CGVS, p. 9). U verklaart trouwens ook over Mugisha en zijn groep niet veel te weten (zie gehoor CGVS, p. 9), wat toch merkwaardig is voor iemand die gedurende vier à vijf jaar een relatie zou gehad hebben met iemand die, zoals uit uw verklaringen blijkt, toch heel militant was in de strijd voor rechten voor homo's (zie gehoor CGVS, p. 11). Gevraagd of u met N. sprak over de meetings waar ze heen ging, antwoordt u dat ze het hier met u kort over had 'als een 'by the way"' (zie gehoor CGVS, p. 9). Dit is toch merkwaardig aangezien uw vriendin het duidelijk een belangrijk iets vond. Jullie zouden er zelfs ruzie over gemaakt hebben omdat u niet meeging naar de meetings wanneer ze u uitnodigde (zie gehoor CGVS, p. 12). In dat opzicht is het niet aannemelijk dat ze u er dan zo weinig over zou verteld hebben. Ook uw kennis van N.'s beleving van haar geaardheid is opmerkelijk klein. Zo weet u niet sinds wanneer N.'s familie op de hoogte was van haar geaardheid (zie gehoor CGVS, p. 6). U vermoedt dat het was in de periode dat ze haar thuis weggejaagd hebben, maar u hebt het hier duidelijk niet over gehad met N.. U weet ook niet in welke mate N.'s familie op de hoogte is van haar geaardheid (zie gehoor CGVS, p. 6) wat toch merkwaardig is aangezien verwacht kan worden dat jullie daar als partners over zouden praten maar ook aangezien u duidelijk contact had met haar familie en familie vrienden. U verbleef immers regelmatig bij haar tante en ging zelfs mee naar een huwelijksfeest van N.'s familie in Burundi (zie gehoor CGVS, p. 2, 6). Ook verklaart u niet te weten hoe N. haar lesbische geaardheid ontdekt heeft en het haar ook nooit gevraagd te hebben (zie gehoor CGVS, p. 11), hoewel toch mag aangenomen worden dat jullie als partners zoiets zouden besproken hebben. U blijkt dan ook slechts matig geïnteresseerd te zijn in de beleving van uw partners geaardheid, wat in een land waar dat toch problematisch is, opmerkelijk is. Trouwens gevraagd naar de ouders, broers en zussen van uw vriendin, verklaart u hen nooit gezien te hebben (zie gehoor CGVS, p. 11). Toen u echter werd geconfronteerd met uw verklaring dat u nochtans in 2010 naar een huwelijksfeest van N.'s familie in Burundi ging, blijkt plots dat N. daar de enige was die uitgenodigd was van haar familie (zie gehoor CGVS, p. 11). U blijkt niet te weten waarom zij de enige genodigde was, en er merkwaardig genoeg ook niet naar gevraagd te hebben. Gevraagd naar jullie plannen voor de toekomst verklaarde u vervolgens dat jullie van plan waren zich te settelen waar het veilig was (zie gehoor CGVS, p. 10). Gezien het belang in een land als Oeganda van deze voorwaarde - waar het veilig was - , werd dan ook gevraagd of jullie dan ook praatten over een specifieke plaats waar jullie zich wilden settelen, waarop u merkwaardig genoeg 'nee' antwoordde (zie gehoor CGVS, p. 10). Verder haalde u enkel nog uw (eigen) plan aan om te studeren, maar kwam u niet verder in het verwoorden van jullie gemeenschappelijke toekomstplannen dan 'om samen te wonen' (zie gehoor CGVS, p. 10), wat alles behalve doorleefd overkomt voor een langdurige relatie als diegene die u schetst. Ook uw verklaringen met betrekking tot het feit dat jullie niet echt ruzie maakten en enkel kleine ruzietjes hadden komen niet doorleefd over (zie gehoor CGVS, p. 12). Gevraagd naar de inhoud van die kleine ruzietjes haalt u immers plots voor een relatie wel heel fundamentele discussies aan die jullie zouden gehad hebben, waardoor uw antwoord niet consistent of doorleefd overkomt (zie gehoor CGVS, p. 12). Ook gevraagd naar gemeenschappelijke vrienden die u en N. hadden, kan u er slechts één noemen (zie gehoor CGVS, p. 13), wat toch ook merkwaardig is na een relatie van 4 à 5 jaar. Gevraagd naar jullie gezamenlijke activiteiten als een koppel, komt u niet verder dan te stellen dat jullie naar de film gingen en ijsjes gingen eten. Gevraagd naar nog andere activiteiten die jullie hadden zegt u er geen meer gehad te hebben omdat jullie slechts een gelimiteerde tijd hadden omdat u steeds op tijd terug moest zijn als ze (zijnde uw vader) u kwamen ophalen (zie gehoor CGVS, p. 10). Gezien uw bedrieglijke verklaringen over uw leeftijd echter, kan hieraan geen geloof meer gehecht worden. Vervolgens dient nog te worden opgemerkt dat u verklaarde met N. een relatie te hebben gehad van toen u 13 jaar oud was en dus 4 à 5 jaar samen geweest te zijn met haar (zie gehoor CGVS, p. 7). Gezien uw valse verklaringen over uw leeftijd, kan dit echter niet kloppen. Uit uw authentiek paspoort blijkt immers dat u 26 jaar oud bent en uit uw verklaringen verder blijkt dat u een relatie had met N. tot vlak voor uw vertrek uit Oeganda in 2012 (zie gehoor CGVS, p. 6). Merkwaardig genoeg verklaart u ook niet te weten wat de situatie voor lesbische vrouwen is in Zweden, het land

waarheen u nochtans op weg was toen u in België werd tegengehouden, noch wat de situatie is in België (zie gehoor CGVS, p. 8, 10). Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u in het transitcentrum de mogelijkheid had informatie op te zoeken op het internet, mocht toch aangenomen worden dat u alvast ook geïnteresseerd zou zijn in de situatie in de landen waar u bescherming wil vragen. Gelet op het voorgaande kan geen geloof meer worden gehecht aan uw beweerde lesbische geaardheid. Immers, noch uw verklaringen over de ontdekking en beleving van uw geaardheid, noch uw verklaringen betreffende uw relatie zijn geloofwaardig. Maar ook uw kennis van de situatie voor lesbische vrouwen in Oeganda is ondermaats. Verder kan nog worden opgemerkt dat u beweert uw vader te vrezen, die volgens u zeer strikt en streng is (zie gehoor CGVS, p. 4). Uit uw verklaringen blijkt echter allerm minst dat uw vader zeer streng zou geweest zijn met u. Vooreerst verklaart u in 2010, toen u volgens uw eigen verklaringen pas 14 jaar oud was, met N. naar Burundi te zijn gereisd voor een huwelijksfeest (zie gehoor CGVS, p. 2). Verder verklaart u dat N. door haar ouders op 10-jarige leeftijd uit huis werd gezet omwille van het feit dat ze lesbisch was (zie gehoor CGVS, p. 6). U mocht echter wel van uw vader regelmatig op weekend naar N. wanneer die bij haar tante verbleef, waar uw vader u dan naartoe bracht en met de familie praatte (zie gehoor CGVS, p. 9). Merkwaardig genoeg kwam hij nooit te weten waarom N. door haar ouders uit huis gezet was (zie gehoor CGVS, p. 9) of dat N. lesbisch was, hoewel dat blijkbaar toch door vele mensen geweten was (zie gehoor CGVS, p. 9). Ook wist hij merkwaardig genoeg niet waar N. woonde (zie gehoor CGVS, p. 6), wat toch ook vragen doet rijzen bij de strengheid van uw vader. Bovendien beschikte u over een eigen GSM (zie gehoor CGVS, p. 5) en een eigen internationaal paspoort dat u bovendien altijd bij u kon houden (zie gehoor CGVS, p. 13). Ook deze vaststellingen laten toe te concluderen dat u een ander profiel van uzelf tracht te schetsen voor de Belgische asielinstanties dan uw werkelijk profiel. Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. Na het gehoor stuurde uw advocaat nog een fax met een afschrift van uw geboorteakte door en twee e-mail berichten. Volgens uw advocaat blijkt uit uw geboorteakte dat uw geboortedatum wel degelijk 19/5/1995 is. Vooreerst dient echter betreffende een geboorteakte te worden opgemerkt dat deze geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) bevat waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Bovendien blijven de opmerkingen aangaande uw authenticiteit paspoort gelden. Aangezien uw relaas over het geheel genomen ook niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Wat betreft de e-mails dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten geen bewijskracht hebben omdat ze van privépersonen uitgaan en het waarheidsgehalte van de inhoud niet kan worden nagegaan. Bovendien valt onmogelijk te achterhalen wie deze berichten in werkelijkheid schreef, aangezien iedereen een e-mailadres op eender welke naam kan aanmaken. Ten slotte kan hierbij nog worden opgemerkt dat het alvast opmerkelijk is dat u op 22 november nog verklaarde aan het CGVS met niemand in Oeganda nog contact te hebben gehad, buiten Douglas (zie gehoor CGVS, p. 3), maar dat u plots wel een mail van 22/11/2012 van uw zus voorlegt. Het was dus blijkbaar niet zo moeilijk om met uw familie contact te nemen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om haar subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoekster voert in haar eerste middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Zij verwijst naar de uiteenzetting in haar tweede en derde middel.

Verzoekster voert in haar tweede middel de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Zij blijft erbij dat zij op 19 mei 1995 is geboren en zij legt als bewijs naast de geboorteakte die zij eerder bezorgde een brief van haar school neer. Verder is zij van mening dat de motieven van de bestreden beslissing subjectief en irrelevant zijn en in ieder geval onvoldoende om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas te besluiten. Bovendien is volgens verzoekster de kern van haar asielrelaas dat zij in Oeganda wegens haar seksuele geaardheid zal worden vervolgd door de politie of zal worden vermoord door haar vader.

Verzoekster voert in haar derde middel de schending aan van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet en van de artikelen 4, 15 en 18 van de Richtlijn 2004/83/EG. Zij verwijst naar de uiteenzetting in haar tweede middel.

Verzoekster voert in haar vierde middel de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en verwijst naar haar voorgaande middelen.

Verzoekster voert in haar vijfde middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Zij stelt dat de afwijzing van haar asielaanvraag in feite neerkomt op een bevel om het grondgebied te verlaten en dat de kans reëel is dat zij in Oeganda het slachtoffer wordt van een beroving van haar leven, van foltering of van een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

2.2. De Raad is van mening dat verzoekster niet kan worden erkend als vluchteling en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoeksters asielrelaas. De commissaris-generaal heeft terecht geoordeeld dat kan worden aangenomen dat verzoekster op dit moment 26 jaar oud is en dat er ernstig kan worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid van verzoeksters lesbische geaardheid.

Verzoekster blijft erbij dat zij op 19 mei 1995 is geboren. Nochtans vermeldt het paspoort dat zij heeft voorgelegd 19 mei 1986 als geboortedatum. Verzoekster herhaalt dat haar zus deze geboortedatum heeft laten invullen opdat verzoekster ouder zou lijken zodat zij gemakkelijker zou kunnen reizen. Deze uitleg is echter niet aannemelijk. De commissaris-generaal heeft immers terecht opgemerkt dat verzoekster niet kan verklaren waarom haar zus in 2009 voor haar een paspoort heeft laten maken en dat er dus blijkbaar geen plannen waren om te reizen. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat haar zus om die reden een andere geboortedatum zou opgeven. De geboorteakte en de brief van de school kunnen ook niet aantonen dat verzoekster in 1995 is geboren. Het gaat in beide gevallen immers om faxkopieën, waaraan geen bewijswaarde kan worden verleend, aangezien zulke documenten gemakkelijk zelf kunnen worden vervaardigd. De vaststelling dat verzoekster over haar leeftijd liegt, ondermijnt haar geloofwaardigheid en dus ook de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Verder heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat verzoekster niet duidelijk maakt hoe zij heeft ontdekt dat zij lesbisch is en dat zij erg weinig interesse heeft in de situatie van lesbische vrouwen in Oeganda. Verzoekster kende immers maar één organisatie die voor de rechten van homo's in Oeganda vecht en bovendien was haar kennis van deze organisatie erg beperkt, wat weinig aannemelijk is voor iemand die gedurende vier tot vijf jaar een relatie zou hebben gehad met iemand die heel betrokken was bij de strijd voor homorechten. Verzoekster geeft hiervoor geen verklaringen. Deze vaststellingen ondermijnen het geloof in verzoeksters asielrelaas en in haar geaardheid.

Verder zijn verzoeksters verklaringen over haar partner en over hun relatie weinig doorleefd. Verzoekster weet niet sinds wanneer haar partners familie op de hoogte was van haar partners geaardheid en of haar partners familie op de hoogte is van haar geaardheid. Zij weet ook niet hoe haar partner haar lesbische geaardheid heeft ontdekt en zij heeft het haar ook nooit gevraagd. Zij kan ook erg weinig zeggen over hun gemeenschappelijke toekomstplannen. Volgens verzoekster is het irrelevant dat zij weinig weet over haar partners geaardheid aangezien het hier over haar geaardheid gaat. De vaststelling echter dat haar verklaringen over haar partner en over hun relatie weinig doorleefd overkomen, ondermijnt niet alleen de geloofwaardigheid van haar asielrelaas maar ook de geloofwaardigheid van haar geaardheid.

De vaststelling bovendien dat verzoekster met een geldig paspoort probleemloos haar land kon verlaten op legale wijze is niet verenigbaar met haar verklaring gezocht te worden door diezelfde overheden. Bovendien heeft verzoekster niet meteen bij aankomst in België asiel aangevraagd terwijl van iemand die haar land ontvlucht omdat zij nood heeft aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat zij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich zo snel mogelijk te informeren over de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en vervolgens met bekwame spoed een asielaanvraag indient, zeker wanneer men aan de grens wordt aangehouden. Het feit dat verzoekster reeds op 1 november 2012 op de luchthaven van Zaventem aankwam maar slechts op 6 november 2012 asiel aanvraag haalt de geloofwaardigheid van de door haar ingeroepen asielmotieven nog verder onderuit.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemmen de artikelen de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a en 48/4, §2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoekster toont ook niet aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in haar land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER